

לחנה,

לפני מספר שנים כתבתי לך מכתב ובו הפצתתי
בך לחזור הביתה בלי תנאים כי זהו ביתך.
המכתב קצת עיצבן כמה חברים, אבל את ואני
הבנו אחד את לבו של השני.

היום אני יושב וכותב לך מכתב שני ומפציר בך
לחזור לחיים, אבל בליבי אני יודע שזאת דק משאלה
ורק לפני חמש דקות, הנחתי אותך בארון שממנו לא תחזרי.
כולנו מבקשים ממך סליחה ומחילה.
תשמרי עלינו מלמעלה כי אנו זקוקים לרחמיך.

שבי